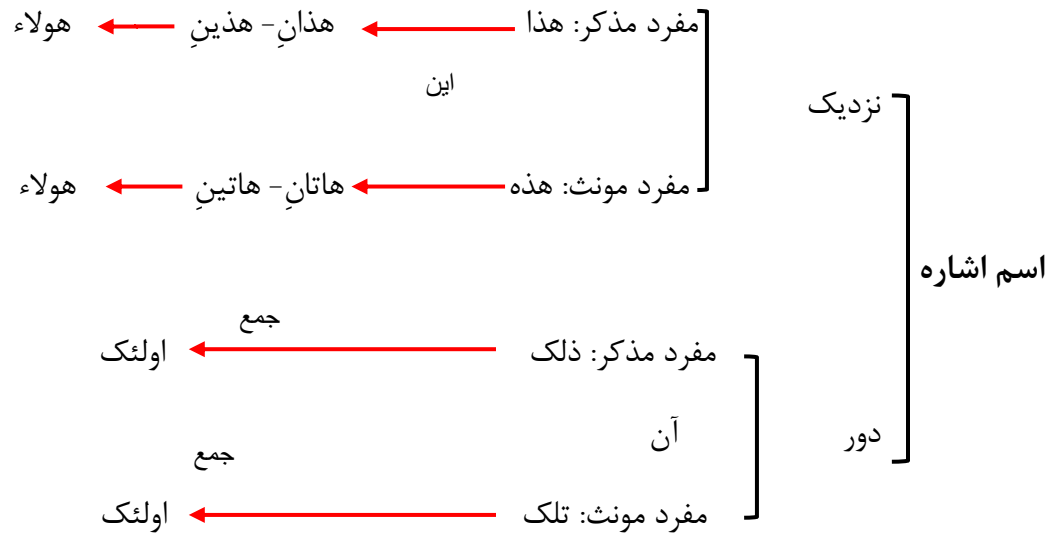

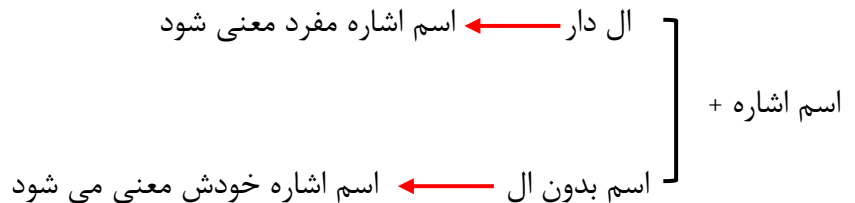
درس اول

مثنی

اسم های اشاره:

نکته در ترجمه اسم اشاره

هؤلاء المعلمون ، محترمون: هؤلاء ، معلمون محترمون

کلمات پرسشی:

أ - هل : آیا مَنْ : چه کسی، چه کسانی مَنْ هُوَ : کیست مَنْ هِيَ : کیست

لِمَنْ : برای کیست، مال چه کسی است. ما هُوَ ، ماهِي : چیست

أينَ : کجا مِنْ أينَ : از کجا ، اهل کجا کم : چند ، چقدر

كيفَ : چگونه ماذا : چه لماذا : چرا لِمَ : برای چه متى : چه وقت

فعل ماضی

ضمیر متصل

ی	من رفتم	من : أَنَا ذَهَبْتُ متکلم وحده
ک	تو رفتی	تو : أَنْتَ ذَهَبْتَ مفرد مذکر مخاطب
ک		أَنْتِ ذَهَبْتِ مفرد مؤنث مخاطب
ه	او رفت	او : هُوَ ذَهَبَ مفرد مذکر غایب
ها		هِيَ ذَهَبَتْ مفرد مؤنث غایب
نا	ما رفتیم	ما : نَحْنُ ذَهَبْنَا متکلم مع الغیر
کُما		شما : أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ مثنی مذکر مخاطب
کُما	شما رفتید	أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ مثنی مؤنث مخاطب
کُم		أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ جمع مذکر مخاطب
کُنَّ		أَنْتُنَّ ذَهَبْتُنَّ جمع مؤنث مخاطب
هما		ایشان : هُمَا ذَهَبَا مثنی مذکر غایب
هما	آنها رفتند	هُمَا ذَهَبَا مثنی مؤنث غایب
هم		هُم ذَهَبُوا جمع مذکر غایب
هِنَّ		هُنَّ ذَهَبْنَ جمع مؤنث غایب

تقسیم بندی اسم از نظر جنس و عدد :

فعل مضارع

من : أَنَا أَذْهَبُ	من می روم	ما : نَحْنُ نَذْهَبُ	ما می رویم
تو : أَنْتَ تَذْهَبُ	تو می روی	شما : أَنْتُمْ تَذْهَبُونَ	شما می روید
او : هُوَ يَذْهَبُ	او می رود	ایشان : هُمْ يَذْهَبُونَ	ایشان می روند
هی : هِيَ تَذْهَبُ		هِنَّ يَذْهَبْنَ	

نکته ۱) ماضی با آوردن (ما) در ابتدای فعل و مضارع با آوردن (لا) اول فعل مضارع منفی می شود:

ذَهَبَ = رفت ← ما ذَهَبَ = نرفت

يَذْهَبُ = می رود ← لا يَذْهَبُ = نمی رود

نکته ۲) فعل امر: معمولا از فعل های دوم شخص مضارع ساخته می شود

حرف مضارع (ت) را از ابتدای مضارع حذف می کنیم و بجای آن (اِ یا اُ) می آوریم

اگر دومین حرف اصلی ضمه ُ باشد (ا) ؛ در غیر اینصورت (اِ) می آوریم.

آخر فعل اگر ضمه ُ باشد به ساکن تبدیل می شود و اگر (ان - ون - ين) باشد (ن) حذف می شود

تو : أَنْتَ تَجْلِسُ = اِجْلِسْ شما : أَنْتُمْ تَجْلِسَانِ = اِجْلِسَا

بشینین أَنْتِ تَجْلِسِينَ = اِجْلِسِي

بشین أَنْتُمْ تَجْلِسُونَ = اِجْلِسُوا

بشینید أَنْتُمْ تَجْلِسُونَ = اِجْلِسُوا

بشینید

نکته ۳) مستقبل : سَ ، سوف + مضارع

يَذْهَبُ سَيَذْهَبُ خواهد رفت

سوف يَذْهَبُ

نکته ۴) فعل نهی

ابتدای فعل مضارع «لا» می آوریم و اگر آخرش ضمه ُ بوده به ساکن تبدیل شده و اگر (ان - ون - ين) باشد (ن) حذف می شود .

تَجْلِسُ = لا تَجْلِسْ تَجْلِسَانِ ← لا تَجْلِسَا

تَجْلِسِينَ = لا تَجْلِسِي تَجْلِسُونَ ← لا تَجْلِسُوا

نشین تَجْلِسْنَ ← لا تَجْلِسْنَ

نشینید

نکته ۵) ماضی استمراری در ترجمه : کان + مضارع

ماضی استمراری یعنی کاری که در گذشته چندبار تکرار شده است.

کان يَذْهَبُ = می رفت کانوا يَذْهَبُونَ = می رفتند

کان تَذْهَبُ = می رفت کانتا تذهبانِ = می رفتند

وزن کلمات

بسیاری از کلمات در عربی سه حرف اصلی دارند که می توان آنها را از طریق کلمات هم خانواده بدست آورد.

کلمه : عالم معلوم علیم تعلیم علوم تَعَلَّمَ

وزن : فاعل مفعول فَعِيل تَفْعِيل فُعُول تَفْعُل

همانطور که ملاحظه می کنید سه حرف اصلی کلمات فوق (عِلْم) است.

که ریشه کلمه است و در همه کلمات تکرار شده است.

ترجمه : اسم فاعل به معنی انجام دهنده و اسم مفعول به معنای انجام شده می باشد

کَاتِب = نویسنده مکتوب = نوشته شده

مبحث اعداد:

اعداد اصلی : برای شمارش به کار می رود ، همان یک ، دو ، سه و ... است از ۱ تا ۱۲ هست

واحد، اثنان ، ثلاثة ، أربعة ، خمسة ، ستة ، سبعة ، ثمانية ، تسعة ، عشرة ، احدعشر، اثنا عشر

اعداد ترتیبی: همان (یکم ، دوم ، سوم و ...) است برای بیان مرتبه استفاده می کنیم

از ۱ تا ۱۲ اینچنین می آید. (بجزالاول والاولی بقیه بروزن الفاعل یا الفاعلة می باشند).

الاول، الثانی، الثالث، الرابع، الخامس، السادس ، السابع ، الثامن التاسع ، العاشر ، الحادی عشر ، الثاني عشر

الاولی، الثانیة ، الثالثة ، الرابعة ، الخامسة ، السادسة ، السابعة ، الثامنة التاسعة ، العاشرة ، الحادية عشرة الثانية عشرة

ساعت: در عربی برای بیان ساعت کامل ، از اعداد ترتیبی بر وزن (الفاعلة) استفاده می کنیم و برای بیان (نیم) از «النصف» و برای (ربع) از «الرُّبْع» و برای «یک ربع مانده به...» از فرمول «عدد ترتیبی + إلاً + ربعاً» استفاده می کنیم.

(۱) ساعت کامل : الواحدةُ تماماً – الثامنةُ تماماً – الخامسةُ تماماً

(۲) ساعت کامل به اضافه نیم و ربع : الرَّابِعَةُ و النصف – الخامسةُ و الرَّبْع

(۳) یک ربع مانده به ساعت کامل : السَّابِعَةُ إلاً رُبْعاً – التَّاسِعَةُ إلاً رُبْعاً

رنگ ها:

الالوان = رنگ ها أَخْضَرَ = سبز ، أَحْمَرَ = سرخ ، أَسْوَدَ = سیاه ، أَبْيَضَ = سفید ، أَصْفَرَ = زرد ، أَزْرَقَ = آبی ، بَنَفْسَجِيٌّ = بنفش
روزهای هفته : أيام الاسبوع : روزهای هفته ← السَّبْتُ = شنبه ، الأحد = یکشنبه ، الإثنين = دوشنبه ، الثلاثاء = سه شنبه ، الأربعاء = چهارشنبه ، الخَمِيسُ = پنجشنبه ، الجُمُعَةُ = جمعه

موصوف، صفت / مضاف و مضاف الیه

(۱) موصوف: اسمی است که برایش یک یا چند ویژگی می آوریم که صفت نامیده می شود به عبارت دیگر دو اسمی که هر دو «ال» داشته باشد، یا هر دو بدون «ال» باشند بشرطی که علامت آخر هر دو یکسان باشد ، موصوف و صفت هستند.

مُخْتَبَرٌ صَغِيرٌ = آزمایشگاهی کوچک الصَّنَاعَةُ الجَدِيدَةُ = صنعت جدید طُلَّابٌ مُجْتَهِدُونَ = دانشجویانی کوشا

(۲) مضاف: اسمی است که به اسم بعد از خودش (یعنی مضاف الیه) نسبت داده می شود که اولی مضاف، (ال و تنوید) نمی گیرد ولی دومی مضاف الیه ، غالباً ال یا گاهی تنوین می گیرد.

مُخْتَبَرُ المَدْرَسَةِ = آزمایشگاه مدرسه صِنَاعَةُ الورقِ = صنعت کاغذ مُخْتَبَرُ مَدْرَسَةٍ = آزمایشگاه مدرسه ای
مضاف مضاف الیه مضاف مضاف الیه مضاف الیه مضاف

نکته: الف) اسم بدون ال + اسم ال دار = كِتَابُ التَّلْمِيزِ مضاف الیه

ب) اسم + ضمیر متصل عَمَلُكَ أَخْتِي مَزْرَعَتُنَا
مضاف مضاف الیه مضاف مضاف الیه مضاف مضاف الیه

ج) اسم بدون ال دار + اسم مجرور = كِتَابُ تَلْمِيزٍ

فن ترجمه: در زبان عربی اگر اسمی همزمان هم صفت داشته باشد هم مضاف الیه اول مضاف الیه می آید بعد صفت :
اما در ترجمه فارسی ، اول صفت معنی می شود.

اسم + ضمیر متصل + صفت ال دار
مضاف الیه

مزرعتنا الکبیره = مزرعه بزرگ ما مضاف الیه صفت
سَفَرْتُنَا الْعِلْمِيَّةُ = سفر علمی ما مضاف الیه صفت

بواجباته المدرسيه = تکالیف مدرسه اش مضاف الیه صفت
على عمليک الصالح = کار نیک تو مضاف الیه صفت

أختي الکبیره = خواهر بزرگم مضاف الیه صفت
حياتنا القصيره = زندگی کوتاه مان مضاف الیه صفت

در جملات زیر، موصوف و صفت ، مضاف و مضاف الیه را پیدا کنید:

(۱) الطُّفُولَةُ هِيَ السَّنَوَاتُ الْأُولَى مِنْ حَيَاةِ الْإِنْسَانِ

(۲) فِي أَحَدِ الْأَيَّامِ انْكَسَرَتْ إِحْدَى زَجَاجَاتِ الْمَوَادِّ الْكِيمِيَاوِيَّةِ فِي الْمَطْبَعَةِ

(۳) الطَّاقَةُ الْكَهْرَبَائِيَّةُ فِي هَذَا الْعَصْرِ سَبَبٌ رَئِيسِيٌّ لِتَقَدُّمِ الصَّنَاعَاتِ الْجَدِيدَةِ

(۴) لَبِسَتْ أُمِّي خَاتَمَهَا الذَّهَبِيَّ فِي حَفْلَةِ مِيلَادِي

نکته (۱) باجمع غیرانسان صفت مفرد مونث می آید.

نکته (۲) بعد از اسم اشاره مضاف الیه نمی آید.

نکته ۳) بعد از اسم اشاره اسم ال دار بیاید مشارالیه هست و اگر اسم بدون ال بیاد خبر می باشد.

درس اول

تمرین

الف) ترجمه : هذه الافعال و اکتب نوعها

..... ، : لا تَجْلِسُ ، : اجْلِسْ
..... ، : لا يَجْلِسْنَ ، : اجْلِسُوا
..... ، : سَوْفَ نَجْلِسُ ، : سَأَجْلِسُ
..... ، : كانوا يَجْلِسُونَ ، : ما جَلَسْتُمْ

ب) عَيِّنِ الفعل المناسب للفراغ :

☐ حَفِظْنَا	☐ حَفِظْنَا	١) الامّهاتُ سورَتينِ من القرآن.
☐ يَغْسِلُونَ	☐ يَغْسِلْنَ	٢) هولاء المعلمونَ قُبُورَ الشهداء .
☐ كَتَبْتُ	☐ كَتَبْتِ	٣) أَنَا الواجباتِ في بيتي.
☐ سَتَذْهَبُ	☐ سَيَذْهَبُ	٤) والدُ فاطمةَ في يومِ الاثنينِ الى القريةِ .

ج) عين الصحيح للفراغ الزوّارُ يذهبونَ الى مدينةِ قم.

- ١) كانَ ٢) كانوا ٣) كُنْتُمْ ٤) كانا

د) عين الصحيح :

- ١) نَحْنُ سَأَذْهَبُ ٢) انتِ تَذْهَبِينَ ٣) هُمْ إِذْهَبُوا ٤) هما يذهبونَ

هـ) اِنتَخِبِ المترادف لِكلمة «السَّحَابِ»

- ١) الشمس ٢) السماء ٣) الغيم ٤) القمر

(و) عین الصحیح فی المترادف و المتضاد :

(۱) بَيعَ = شَرَاء (۲) بَدَايَةٌ = نَهَايَةٌ (۳) رَقَدَ # نَام (۴) رَخِيصَةٌ # غَالِيَةٌ

(ز) عَيِّن التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ :

(۱) و انظُرْ إِلَى الْغَيْمِ فَمَنْ ذَا الَّذِي أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَهُ ؟

الف) به ابر نگاه کن ، پس این چه کسی است که از آن باران ها را نازل می کند؟

ب) به ابر نگاه کن ، پس این کیست که از آن باران را نازل کرد؟

(۲) « اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَنْعَمَ مِنْهُمُ وَ هُوَ ذُو حَكْمَةٍ بِالْغَيْمِ وَ قَدْرَةٌ مُقْتَدِرَةٌ » :

الف) خدا همان کسی است که نعمت هایش ریزان است و او دارای حکمتی کامل و قدرتی تواناست.

ب) خدا همان کسی است که نعمت هایش ریزان است و دارای حکمتی زیاد و بسیار نیرومند می باشد.

(۳) « اَعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَأَنَّكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَ اَعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا »

الف) برای دنیا چنان کار کن که گویی همیشه زندگی می کنی و برای آخرت چنان کار کن که گویی

نزدیک است بمیری

ب) برای دنیایت چنان کار کن گویی همیشه زندگی می کنی و برای آخرت چنان کار کن گویی فردا

می میری

(۴) عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ : « وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا »

الف) و در خلقت آسمان ها و زمین می اندیشند پروردگارا این را بیهوده نیافریدی.

ب) و در خلقت آسمان ها و زمین ها فکر می کنند ، پروردگارا این را به باطل نیافریدی

تست های چهارگزینه ای درس اول

عربی دهم انسانی

۱. عَيْنَ الصَّحِيحِ : "يُوجَدُ الشَّمْسُ مِثْلَ الشَّرَرَةِ وَ يَزُونُ سَمَاءَ اللَّيْلِ بِالْأَنْجُمِ الْمُنتَشِرَةِ".

- (الف) خورشید را همچون پاره ی آتش پدید آورد و آسمان شب را با ستارگان پراکنده بیاراست.
(ب) خورشید، همچون پاره ی آتش به وجود می آید و آسمان شب با ستارگان پراکنده آراسته می شود.
(ج) خورشید را همچون پاره ی آتش پدید می آورد و آسمان شب را با ستارگان پراکنده می آراید.
(د) خورشید را همچون پاره ی آتش می یابد و آسمان شب با ستارگانی پراکنده آراسته می شود.

۲. عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا خَطَأٌ:

- (الف) يُنْزِلُ مَطَرَهُ مِنَ الْغُيُومِ الَّتِي تَتْرَاكُمُ فِي السَّمَاءِ: بارانش از ابرهایی که در آسمان متراکم می شوند می بارد.
(ب) أَنْظِرْ إِلَى الشَّجَرَةِ وَ أَرَى عُصُونَهَا النَّضِرَةَ: به درخت نگاه کن و شاخه های تر و تازه اش را ببین.
(ج) لَا تَنْظُرُوا إِلَى الشَّمْسِ لِأَنَّ جَذْوَتَهَا تَضُرُّ عُيُونَكُمْ: به خورشید نگاه نکنید زیرا شعله آن به چشم ها آسیب می رساند.
(د) يُبْدِلُ الْحَبَّةَ فِي الْأَرْضِ وَ تَتَمُّو الشَّجَرَةَ مِنْهَا: دانه را در زمین تغییر می دهد و درخت از آن می روید.

۳. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي الْمُرَادِفِ وَ الْمُتَضَادِّ.

(الف) ثَمْرَةٌ = نَتِيجَةٌ (ب) أَوْجَدَ = خَلَقَ (ج) يَسَارٌ = شِمَالٌ (د) مَمْنُوعٌ ≠ مَسْمُوحٌ

۴. عَيْنَ الصَّحِيحِ: "جَعَلَ اللَّهُ الضِّيَاءَ فِي الشَّمْسِ بِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرَةِ وَ حِكْمَتِهِ الْبَالِغَةِ".

- (الف) خداوند نور خورشید را با قدرت توانمند و حکمت کامل پدید آورد.
(ب) خداوند قدرت و حکمت کامل خودش را در نور خورشید قرار می دهد.
(ج) خداوند قدرت و حکمت کاملش را در روشنایی خورشید قرار داد.
(د) خداوند با قدرت توانمند و حکمت کامل خودش، روشنایی را در خورشید قرار داد.
۵. مَا هُوَ الصَّحِيحُ فِي التَّرْجَمَةِ: "هَلْ لَا تَعْلَمِينَ أَنَّ أَنْعَمَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ مُنْهَمَرَةً كَالدَّرْرِ الْمُضِيئَةِ؟"

- (الف) آیا نمی دانید که نعمت های خدا همچون مرواریدهای پراکنده در آسمان ها و زمین ریزان است؟
(ب) آیا نمی دانی که نعمت های خدا همچون مرواریدهای نورانی در آسمان ها و زمین ریزان است؟
(ج) آیا نمی دانند که نعمت های خدا همچون مرواریدهای پراکنده در آسمان ها و زمین ریزان است؟
(د) آیا نمی دانی که نعمت های خدا همچون مرواریدهای نورانی در آسمان ها و زمین فروزان است؟

٦. أَيُّ كَلِمَةٍ مُفْرَدٌهَا مُؤَنَّثٌ.

الف) إِخْوَةٌ (ب) تَمَائِيلُ (ج) بَضَائِعُ (د) جُسُورٌ

٧. عَيَّنِ الْعِبَارَةَ الَّتِي كُلُّ كَلِمَاتِهَا جَمْعٌ سَالِمٌ.

الف) عَالِمَاتٌ، نَاصِحُونَ، أَبْيَاتُ (ب) بَسَاتِينٌ، كَافِرِينَ، تَلْمِيزَاتُ

(ج) أَمْوَاتٌ، قَوَانِينٌ، كَاتِبِينَ (د) مَادِحِينَ، نَاجِحَاتٌ، مُنَاسِبَاتُ

٨. عَيَّنِ الْخَطَأَ فِي التَّرْجَمَةِ.

الف) كَانَتْ تَلْعَبُ : بَازَى مِى كَرْدِى (ب) إِبْحَثُوا عَنْ : جَسْتَجُو كَنِيدِ

(ج) مَا رَجَعَنْ : بَر نَكَشْتَنْد (د) لَا يَرْقُدُ : نَمِى خَوَابِدِ

٩. عَيَّنِ مَا هُوَ غَيْرُ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ: زُمْلَاءٌ مُجْتَهِدُونَ.

الف) أَنْتَنْ (ب) أَنْتُمْ (ج) هُمْ (د) عَلِيٌّ وَ أَصْدِقَائِهِ

١٠. مَا هُوَ الصَّحِيحُ.

الف) ذَلِكَ الْفَلَّاحُ يَعْمَلُ فِي حَدِيقَتِهَا. (ب) تِلْكَ الْمُعَلِّمَةُ يُدْرَسُ فِي بَيْتِهَا.

(ج) أَنْتِ وَ زَمِيلَاتِكَ تَلْعَبْنَ فِي بَيْتِكَ. (د) أَوْلَاكَ تَلْعَبِينَ فِي بَيْتِهِنَّ.